Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

قربان دې شم وطنه

د چاپ کال: ۱۴۰۱ هـ ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم : قربان دې شم وطنه
ليکوال : دلاور (عظيمي)
اړيکو شميره :۰۷۸۷۲۸۸۴۳۴
چاپ زيار: حضرت بلال (نعيمي)
خپرندوی:
.
بريښناليک:dilawarazimi@gmail.com
ډيزاين: استاد اسدالله (وفا)
چاپ وار: لمړی
چاپ نيټه : ۱۰ / ۱ / ۱۴۰۱
چاپځای : لغمان ولايت د استاد اسدالله (وفا) کمپوز مرکز

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلې ډالۍ

د لـــوی او ښېـــونکي خـــدای (ج) پـــه نامـــه ســـره دا يـــو ځوکرښـــې لـــيکم شـــعر پـــه وزن لرونکـــي ژبـــې ســـره د مفکـوري او تخيـل عـاطفي ترتيـب تـه وايـي شـعر يـو هنر دی اوشـــاعري دالله (ج)ورکـــړه ده شـــعر الهـــام او احســاس هــم دي ځنګــه يومصــور پــه خپلوتصــويرونوکې د طبيعــت او فطــرت ښــکلاګانې انځــوروي دغــه شــان شــاعر هــم پخپلــو شــعرونو اوشــاعرانه خيــالونو کــې د مينــې خلــوص اوعــاطفي لفظونــه داحساســاتو اوجــذباتو پــه تغــزل کـــې رانغـــاړي د خپـــل چاپيريـــال رنګونـــه او کردارونــه دګلانــو اواغزيــو پــه څيرتمثيلــوي اوبيرتــه يــې دکاغـذ پـه مـخ ټـولنې تـه وړانـدې کـوي اوخلـک پـه کـې خپلــه مينــه او ارمانونــه لټــوي نوځکــه کــوم ســړی چــې غـزل يـا نظـم اوري نـو وايـي چـې کـټ مـټ يـې زمـا د زړه خبـــرې اخيســـتي دي اوس نـــو تاســـو ګرانـــو لوســتونکوته يــو ځــوان شــاعر ښــاغلی دلاور (عظيمــي) صـــاحب دلغمـــان ولايـــت اوســيدونکی تاســوته معرفـــي کوو.

والسلام په درناوی

عبدالطيف (چهارقلاوال)

۱۴۰۱/۱/۸/تاريخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مننې په نیت څو کرښې

که څه هم مخکې له دې مې کومه نثري ټولګې چاپ شوي نه دې خو باور وکړئ تر ډېره وخته مې دا جراعت نه شو کولی چې زه دې د خپلو شعرونو ټولګه چاپ کړم د شعري ټولګې چاپول راته ډېر ستونزمن پیچومي ښکاریدل او لا هم ښکاري اکثره وخت به مې ملګرو پوښتنه کوله چې شعري ټولګه څنګه شوه ولې یې نه چاپوې؟ خو ما به کله یوه بهانه او کله بله بهانه کوله ډیرو ملګرو راته ډاډ راکوه چې چاپ یې کړه خو بیا مې هم په خپلو شعرونو زړګي اوبه نه څښلې.

یوه ورځ مې خوږ ملګري **حضرت بلال (نعیمي)** زما ترڅنګ را غی او راته یې وویل چې شعري ټولکه به خامخا چاپوې خدای شته چې زه د(نعیمي) مخې ته نه شوم ورتلی بس دهغه خبره وه او زما منل وو.

بیا نو د هغه دې کور ډیر ډیر ودان وي چې زما خواره واره شعرونه یې له کتابچو راټول کړل اوپه خپله یې راسره ترتیب کړل لکه څنګه چې دعمر په تیرېدو سره تجربې په لاس راځې او عقل پخیږي همداشان څومره چې په شاعر عمر اوړي همغه پیمانه یې شعر دی پخوالي لوړو پوړیو ته رسي نو کیدای شي زما شعرونه به نیمګړتیاوې ولري خو دا شعرونه زما د تنکي ځواني د احساساتو زیږنده ده هیله ده چې کمې کاستۍ یې راوښئ

ما سره هیڅ داسې الفاظ نشته او نه به پیدا شي چې زه له خپل ګران ملګري نعیمي څخه مننه وکړم اوښه ده چې نشته ځکه چې زه دده همداسې پور راوړی ښه یم.

له معلم صاحب عبدالطیف (چهار قلا ولا) څخه نړئ مننه چې دکتاب په کره کتنه کې یې له ماسره ډیره همکاري وکړه او خپل قیمتي وخت یې ما ته وقف کړه او همدارنګه له ماستر محمد اضغر (عظیمي) څخه هم نړۍ مننه چې زما په دې کتاب یې کره کتنه وکړه او خپل نظر یې راسره شریک که بیا هم ډیره مننه خدای(ج) مو د ژوند په ټولوچارو کې بریالی لره اوعمر موله برکتونو څخه ډک شه.

اوپه تلو تلو کې له تا هم مننه چې کتاب مې لولې او ځان په کې ګورې.

درنښت

دلاور(عظیمي)

دلغمان روښان پوهنتون قضاء او څارنوالې څانګې څخه فارغ التحصل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

هغه چاته چې له مخې یې راته د شعر پرښتې الهام
راوړی او هغه چاته چې دژوند بلا سختې یې په دې
لاره کې ګاللي او دشعراوادب ته لولارویانوته.

" عظیمي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشخصي ژوند يو څو کرښي

دلاور "عظيمي" د لغمان ولايت فرهنگي ډگر هغه لاروی ده چې په تنکی ځوانی کې ښتن تعالی پرې دشعر او شاعرۍ الهام کړی زما ملگری عظيمي صاحب ديوربنتيني خدمتگار لومړي بريدمل محمد اکبر (عظيمي) زوی ده چې شا او خوا درويشت **پسرلی** وړاندې دافغانستان په زړه کې چې کابل د تره خيلو په کلي کې دغمونو دې ډکې اوفاني نړۍ ته خپلې سترگې پرانستي دي عظيمي خپلې زده کړې په لرې پښتونخوا کې پيل کړي اود مهاجرت ددورې له پای ته رسيدو وروسته د لغمان ولايت د مهترلمک له عالي ليسې څخه فارغ شوی چې دوه کاله وروسته دکانکور له ازموينې د لغمان ولايت دروښان پوهنتون په دروازه ورننوت اوپه ١٤٠٠ هـ ش کال کې د حقوقو پوهنځي له قضاء اوڅارنوالۍ څانگې څخه په علمي کدر کې فارغ اوتر څنگ يې درې کاله د روڼتيا څار له اداري سره درضاکار په صفت دمحاکمې په بخش کې عملي کار ترسره کړی رب دې دژوند په ټولوچاروکې بريالی لره.

په درنښت

ستاسو ورور محب الله (شيرزی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

قربان د شم وطنه
را ته ښکارې لوړ له ځانه
اوچت لري مقام
له امریکا او پاکستانه
قربان د شم وطنه
په هیچا به د ورنکړم
ځلیږی په میدان
قربان قربان له تانه
شمه ګرانه افغانستانه
قربان د شم وطنه
دوښمن دې شه ملاماتې
اوچت اوسي مدام
زمریان لری په غرو کې
په د شتو او میرو کې
قربان د شم وطنه
زمری په خیبر ښکاریږی
په هر داسي میدان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرکیټ وی که فوټبال
که د جنګ وی لوی میدان
قربان د شم وطنه
دلاور عظیمي ستایي
نن ورځ ستا دا ټول زمریان
په خارج وی که وطن
ځلوي در ته میدان
قربان د شم وطنه
را ته ښکاري لوړ له ځانه
اوچت لری مقام له امریکا او پاکستانه
قربان د شم وطنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

زار دې شم غني بابا
تل د وي حاجی بابا

تا چی څه ویلي دي
موږ ته دی صحیح بابا

تا چې ترینه خلاص کړلو
دغه ده صحیح بابا

مونږ دربانذی ویاړ کوو
غم مکړه غنی بابا

زور د ور معلوم کړلو
اوس هر څه مني بابا

زار دې شم غني بابا
ته مو یې صحیح بابا

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړ دي کړو نظام زمونږ
داسې حقيقي بابا

ګوره چې يې پرې نه دی
هغه پنجابي بابا

وائې عظيمي دغه
بيابه يې ګټي بابا

شعر
بی د جانانه زنده ګي څه کوم
ولا ده ګرانه زنده ګي څه کوم

په ما د اور د محبت پوری کړو
بې له ايمانه زنده ګي څه کوم

ژوندون مې تا غواړي او تا يادوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

موری بی له تانه زنده ګی څه کوم

عظیمي وایی خدای دی درکړی جنت
زه بې له تانه خوشحالي څه کوم

شعر
زما د ښکلي ژوند ارمان یې اشنا
ته مې د بر کلي جانان یې اشنا

په نه خبره مروره چې شوې
ولا له ځانه را ته ګران یې اشنا

خیر دي په ګلوبه دی بیا رضا کړم
ته مې زړکی یی ته مې ځان یی اشنا

عظیمي وایی بی له تا زنده ګې
لکه ناروغ چې بې درمان وی اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

یاری د ښکلو سره خوند نه کوي
مینه دسلو سره خوند نه کوي

قسم په خدای چی لیونی یی کړمه
اثر پری هیڅ دناصح پندنه کوي

په دی خبرو باندی نه پوهیږم
کیسی د جنو سره هم نه کوي

ما ته یی بیا لاس په نامه ایښی دی
واعدې د ګلو سره هم نه کوي

عظیمی وایي خدای دی بیا رضأ کړي
دوکئ د ښکولو سره هم نه کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

یو ورځ مې د چا زړه پسې ازار وکه صاحبه
مغرور نه وم چی ما ور ته اضهار وکه صاحبه

بی وخته یې د خیال په اوبو یوړم لیونی وه
ما ځکه ور ته داسی انتظار وکه صاحبه

چی زړه یی را ته راکه ما ویل دا به څه چل ګیږی
نو رب ته په سجده شوم ما یی سوال وکه صاحبه

د چم د جنګیو سره یو ځای وه روانه
چی ما ور ته په لاره کی اقرار وکه صاحبه

د سوال په بدله کی عظیمي ته چی کتلې
په غشود بڼویې یو ګوزار وکه صاحبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

هغه دې ورک شی چی په تا پسې خبرې کوي
چی ستادې خاورې اوحیا پسی خبرې کوي

ته یی زمونږ لکه د مور وطنه
ته مو زړګی یی ته مو کور وطنه

ارمان بی خاورو سره خاوری کړو مونږ
چی ستا رهبر او د عسکر پسی خبری کوی

دغه دری رنګه بیرغ تل به زمونږ زړو کی اوسی
سترګی به یی وباسو چی ده پسی خبری کوی

عظیمي وایی رب ته مو وران وطن را جوړ کړی
زه بي ملنګ ګړم سوک چی ده پسی خبری کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

سلام د زړه نه در ته وایمه وطن ته راشئ
د احمد شاه او میرویس خان ښکلی ګلشن ته راشئ

او همدومره بس د په پردی وطن کی مه اوسیږئ
د اکبر خان او غنی خان ښکلی ګلشن ته راشئ

عظیمي ټول عمر دیدار ته ستاسې اوسي
دخپل پلار او نیکو ښکلی مدفن ته راشئ

شعر

له پاکستان سره سیاسی خبری
داسی اوس هیس کومه فیده نلری

یو خوا ته سولحی ته تیار شی ملت
بل خوا ته جوړی دسیسی کړی را ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای د افغان ولس مظلمو بچو
ورپسی پاسی لدی دره یي ورک کړی

دا مو دوښمن ده هیس تریی نه جوړیږی
را ته همیش وژنی بی وزله ځوانان

کله مو کور کله مسجد ورانوی
کله مو خاوره او ملت ورانوی

نور ور ته پاسی په یوه ټغر شئ
ځان نه ملت د یو افغان جوړ کړی

څوک چې دا وایې چې افغان نه منم
بیا ورپسی شی لدی دره یی ورک کړی

له ځانځاني نه لاس په سر شی ورونو
دغه لوی کور دمسلمان جوړ کړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور مو له سولحی نه څه نه جوړیږی
په سولحه ډیر یو غولیدلی مونږه

که د غني او عبدالله فرمان وی
عظیمي وایی افغانستان به ورن شئ

غزل

په محبت باندې د پو کړمه له ځانه ورک شوم
دا خو لا سه کی لدې ټول افغانستانه ورک شوم

د ظالیم لوری در په در خاوری په سر د کړمه
اوس نو له دغه خایست شان ګلستانه ورک شوم

زه لیونی ومه په تا باندی مین چی شومه
اوس د کلی د کودره اوله ماښامه ورک شوم

خیر ده یادونه به دې پریدم نور د نه یادوم
اوس د لدې شینګي لغمانه ورک شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عظیمي وایی زه به یی ټول عمر په طمه یمه
اوس که لدی فانی نړی او له جهانه ورک شوم

شعر

دا چی تور سور شین بیرغ می پدی تن وینی
موري د ملی اوردو عسکر یمه

سر او مال مې ځار لدی وطنه شه
زه یو جنکیالې د دی وطن یمه

خاوره به یې ساتم په بدل د سر
څو چې یو قطره مې په دې تن کی وې

او زوي د یو زمري یم پدې ویاړ کوم
اوس چې زه ساتونکې د دې در یمه

وایئ عظیمي چې خداي مو تل لره
ویاړم چې یې زه هم یو عسکر یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

 څه شو غزل څه شوه خانی د جانان
بلا ده ګرانه زندګی د جانان

په داسی ښار کی زندګی کوومه
چی هلته ورانه ابادي ده ګرانه

سوک ترهګر او سوک راهزن جوړیږی
څه کوم داسی زندګی جانانه

چی د قلم په ځای توپک په لاس کې
دا مو د نسل بربادی ده ګرانه

زمونږ خو کر که لدی ښاره کړله
دوی مو مسجد دوی مو ممبر ورانوی

تر څو به دا ظلم ستم چلیږي
چی مسلمان د بل په سر قتلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

عظیمي وایې نور یې وس نلرو
چې مو ځوانان په هر سنګر قتلیږي
شعر

څه شو غزل څه شو رباب څه شو منګي د دیرې
بلا خوارېه خواره وختونه او سپرلي د دیرې

او زه یې د دنګ چنار میلمه بللم
اوس مو مشران نشته ملنګ د دیرې

خوارېه دوستان خوارېه وختونه مو وه
نه راځی هغه مازدیګر د دیرې

زه یې د کوم ماښام یاد ګار تازه کړم
نشته ګودر نشته نختر د دیرې

چې مو له مینی محبت نه هبس وخت نه تیریده
نشته اوس هغه محبت د دیرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عظیمي وای زه بی ډیر ارمان کړم
ربه تازه کړئ یو ځل بیا دا مازدیګر د دیری
شعر
چی مې د زړه باغ پی ودان وه اوس هغه نشته ده
چی مې د تورو سترګو خان وه اوس هغه نشته ده

او چی مروره شوه رضا به مې کړه
چی دا زړګی مې پېی روښان وه اوس هغه نشته ده

زما د هیلوامیدونو ډیوه
ولا دا ځان مې تری قربان وه اوس هغه نشته ده

ارمان یی ډیر راځی خو هیڅ ویلی نشم
چې مې دزړه درنځ درمان واه اوس هغه نشته ده

چی ډیر ستومان وم نو تر سنګ بي راغلم
را ته غوټی د ګلستان وه اوس هغه نشته ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

عظیمي وای ربه دومره زر تنها د تری کړم
هغې مور کۍ باندی چی ګران وم اوس هغه نشته ده

غزل

ځه قاضي عاجل به را ته نه لیکی
سوری د اوربل به را ته نه لیکی

زه چی کله چا باندی مین شومه
اوس هغه منزل به را ته نه لیکی

زه لیونی تا غواړمه تا پسې
نه ښایی غزل به را ته نه لیکی

زه خویې په مینه کې صادق ومه
ګوره چل اوول به ما ته نه لیکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لکه ملنګ ګچکول په لاس ګرزم
څه عظیمې زلفې یې ولول به را ته نه لیکئ

شعر

ځکه د دی خاوری د پاره له خپل سره تیریم
دا مې غرور دا می غزت دا غیرت ده مورې

زما ناموس زما هیواد زما خاوره ده دا
ځکه مې سر او مال قربان دی مورې

خیر ده ځواب به یې ځواب ورکړمه
دا خپله خاوره به د سر په بدله ساتمه

مور جانې دعا کوه نور هیس نه غواړم
دا مې ګلشن دا مې زړه دا مې عزت ده مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم افغان په دی هر سه باندی ډیر فخر کوم
دا مې وقار دا می شمله دا مې غیرت ده مور ې

زه به یی هیڅ ته له زړی خاوری نه تیر نشم
له دغې خاوری سره ډیر مې محبت ده مورې

خدای به مو بیا نظام په خپو ودروی
د عظیمې دغه دوعا په هر ساعت ده مورې

لنډی

زما جانانه لیونیه
د لارې مه ځه در ته زه کوم سوالونه

ماز دیګری دې ښیری مه کړه
ته به د ناز ښیرې کوې رختیا به شینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دنګه بنګه ځوانیمرګه
لاچې لونګه لیونی درپسې شومه

زما جانان ملی بیرغ دی
توری یې سترګې سرې یې شونډې شنه خالونه

لیونی غلی غلی راشه
وخت مازیګر ده چاته مه وایه حالونه

پردې راوړي نه خپلیږی
که دماشوم په شان یې وکړئ خدمتونه

عظیمي غلی غلی راشه
سهر مابنام به سلامي در ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ

په تا مين شوم رنګ مې زيړ شو
د کلي خلک بيا پيغور را ته کوينا

جانانه غلی غونډې لاړشه
وخت مازيګر ده څوک به بيا لاره سارينه

چی ستا د مينې بندي وان شوم
د کلی خان شوم تا ته نه وايم حالونه

مازيګری ده سوال قبليږې
د ډيرو پيغلو يی پوره کړه ارمانه

عظيمي حال د زړګی وايه
زه چی مين شوم چا ته نه وايم حالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ

د مينې غېږ رابانده وکه
چې درته وايمه د خپل زړګي حالونه

جانانه غم د زورور ده
ته کله کله غم د تل راسره وينه

ګلې وطن مې ډير يادېږي
خدايه پوره کړې د غمجن زړګي سوالونه

مسافرۍ کې مې زړه تور دی
خدايه ته خپل مې کړې د خپل وطن کورنه

ليونۍ کيږمه ارمانه
د کلي خانه چا ته مه وايه حالونه

عظيمي زړه به درله درکړم
په نيمه شپه کې چا ته مه وايه حالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

ما خو کیسه در ته پوره کوله
ما خو ګیله در ځینی نه کوله

ته لیونی وی چې په منډه لاړې
ما اراده در ته پوره کوله

زه د په نیمه خوله بی وخته پرښوم
ما زمزمه در ته پوره کوله

په نیمه شپه مې د یو چا د حسن ډیر کړه صفت
ولا د زړه نه مې پښه دا اراده کوله

عظیمي وایی چی مغروره نشې
ما مې د ژوند یو خاطره در ته پوره کوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

نیمګړی مینه وه ارمان ماورته ډیر وکتل
هیڅ زه پوی نه شومه په ځان ماورته ډیروکتل

نری نری اوښکې یې سترګو ته راغلی وی
خفه یی زه کړم په ایمان ما ورته ډیر وکتل

جنو کې ناسته وه یوه خبر یی داسی وکړه
چی مې زړګې وه پی ودان ما ورته ډیر وکتل

اوس چی د بل شوم نو ارمان یی کووم
عظیمي ورک شو له جهان ما ورته ډیر وکتل

شعر

نه وم نشه نه مې نشه کوله
ما مې د ځپل زړګي د ژوند یوه کیسه کوله

د چا په سترګو کې مې ځان ولیده
ځکه هم ما ورته له زړه نه اراده کوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم به يې نه اخلم خو دا ور ته له زړه نه ليکم
چې ما په ژوند کی بس هم تا سره واعده کوله

نو څه دې وخت او دې حالا تو تنګ کړم
څه مې د کور او لدې کلي نه ګيله

نه مې هم ته شوی او نه زه شومه ستا
عظيمي نن دغه ګيله درنه وړه کوله

شعر

زمونږ د کلي او ګودر کيسه وه
دا خو لا سه کی د سهر کيسه وه

چی شاه زلميانو نه يی لار ورکه کړه
هغه د پيغلو د ولور کيسه وه

په تا مين چی شو نو وس يی نه وه
دا خو همغه د دلبر کيسه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د دی ښکلې مازيګر نه تير شوم
بس ددی کلي دګودر نه تير شوم

تر څو چی ښی ډيری رپی وګټم
د هغی ښکلي خور له در نه تير شوم

مور جانه ورونه او کودر می پريښود
د هغه ښکلی پلار له در نه تير شوم

علم او پوهه ورنه پاتی شوله
هغه کيسه کی د ولور وخوړه

ای زما د کلي او چم مشرانو
زما د کور او د ګاونډ مشرانو

زه عظيمي در ته دا سوال کوومه
چی خپل ګلونه د ولور لپاره مه کړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

په مینه مسته لیونیه چا ته حال مه وایه
زما د بر کلي لالیه چا ته حال مه وایه

په تا مین یم راز به زړه کې ساتم
زما د بر کلي سپرلیه چا ته حال مه وایه

پرون ناوخته در ته ناست ومه د غره په څوکه
زما د بر کلي زړګیه چا ته حال مه وایه

عظمي ستا لپاره داسی انتظار کوی ای
زما د ژوند ښکلي سپرلیه چا ته حال مه وایه

شعر

ځوانی وه ما زیګر وه ره په بر سنګر کی ناست وم
نا څا په اوازه شو چې پوسته یې ورنه یوړه
معزغه مې داسي ګرم وه جزبه کې وم راغلي
ما ویلي داسي هسې مفته یې درنه یوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بل ټاور نه غږ شو چې صاحبه مونږ به څه کړو
ما غلي ور ته ویل لیونیه ویره مه کړه
که دوی راځي تر مونږه مونږ خو هم تر چا کم نه یو
دوی سنګه داسي وایې چې هغه یم درنه یوړه
صاحبه داسي ښکارې چې نظام مو دي خرڅ شوې
چې هر طرف ته ګوري وې هغه یم درنه یوړه
زه بر طرف ته ناست وم یو چا غوږ کې را ته ویل
عظیمي نظام دې ړنګ شو چې وسله یې درنه یوړه
دا سنګه بد حالات شو او دا سنګه کډ وډي شوه
چې اوس هغه د ارک یوه څیره یې درنه یوړه

شعر

ته د زړونو سودا ګر وې
زه غربت ومه نیولی
ته پا چا د یو محل وې
زه محتاج د یو ټغر وم
ته د مست نظر خاوند وې
زه ګدا د ځپل بستر وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا ته ټول لاس په نامه وه
زه خو پاتی له هر څه وم

ته غرور مه کړه صاحبه
زه غرور نشم زغملی

وخت په تا ندیم ظالم شو
ځکه ته هم در په در شوي

زه ملنګ عظیمي وایم
زه خیر خوا د ځپل وطن وم
لنډۍ
افغانستانه رب د جوړ که
څوک چې د غواړي بربادې نو مړ د شینه

زما دا دری رنګه بیرغه
د زړه په سر به سلامې در ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب د ځلاند لره رپیږه
ملی بیرغه ته زمونږ یې امیدونه

زه عظیمي به دې د سر په وینو لوړ ساتمه
ته مو ارمان ته مو ارزو یی ګلستان وطن

شعر
غرور مې چې بی وخته محبت کې دی بیللی
د سترګو د نظر لدې لیدو نه می توبه ده

ما هم د ملنګانو جامه یو ځلی اغوستی
بی وخته د نفرت لدې کیسو نه مې توبه ده

زړګی مې وه باللی خو ارمان چی وخت یی نه وه
د سرو شونډو د سر او اشارو نه مې توبه ده

ناځوانه زمانه وه عظیمي یی رانه بیل که
بی وخته مینتوب او دی کیسو نه مې توبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

زه لکه ماشوم درپسی ژاړمه
ته رابندی دا سنګه نخرې کوې

خیر ده که غریب یمه د خدای یمه
ته راباندی دا سنګه کانې کوې

تیر به مو دوران د غریبې شی ای
ګوره بیابه داسی اوسیلې کوې

وایی عظیمي پروا یې نلرم
دا چی نن په نورو کې کیسې کوې

شعر

ته مې زړګی یی ته مې ځان سربازه
ته مې غمی یی په ګریوان سربازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مې د دې هیواد ارزو یې ګله
ته مې زمرې د سنګرو سربازه

دربانديو ياړ کوم ا تل يې زمونږ
په نيمو شپو کې قهرمان سربازه

ته د وطن لپاره سر ورکوې
ته یې شاهین ته یې ښه ځوان سربازه

پیغلې دې لاس په دعا ټولې در ته
ته یې زړګې د هرې مور سربازه

رب د دوښن در ته سر ټیټې لره
ته یې سپرلی د سنګرو سربازه

عظیمي وایی ربه خوښ یې لري
دا مې ارزو ده د کلو سربازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډۍ

ما ته مې خپل وطن جنت دی
سهر ماښام چې د یار کلی ته ورځمه

غریبي مه راولې خدایه
زه به پردی وطن ته ځم یار به پریدمه

مسافری ډیره اږده وي
څوک چې مین وي زړه دې ځانته صبروینه

جانان مې ډیر راباندي ګران دی
خدایه تی راکې چې ښکل کړمه لاسونه

خدایه نن ډیر را ته یادیږی
د عظیمي جانان مې نشته اوازونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

زما د ژوند زما د هيلو ډيوه
زما د خوب او د خيالو ډيو ه

د ځان نه ډير ورباندی ګران ومه زه
زما د ژوند د اميدونو ډيوه

هغی زما د خوشحاليو ډير ارمان کولو
هغه به هر وخت کی زما لپاره سوال کولو

رب ته هميش په سجده پر ته وه
هغه زما وه د رازونو ډيوه

دهغې خپو لاندی جنت دی وروره
هغه زما وه د نازونو ډيوه

عظيمي وايی ربه ورکی جنتونه ور ته
زما مورکۍ وه زما ژوند وه د دی زړونوډيوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شغر

ته وی چې ورک د کړه زما د وطن ښکلی ګلان
ته وی چې ورک د کړه د دی ګلشن سپېڅلي ګلان

ته په دې فخر کړی چې زه هم ځانته ځوان وایمه
ورک شی ظالمه تا وژلي دغه ښکلي ګلان

نور د هیڅ زده نه وه همدا د زده وه
چې څنکه ورک کړمه د دی ګلشن دا ښکلي ګلان

اوس چې د حال ګورمه دغه شان بی وسه ښکاری
ورک شی ظالمه تا زما خایسته وژلی ګلان

ای د پنجاب غلامه هیڅ به ترینه جوړ نه کړی ته
ته وی غلام ته یی غلام تا مې وژلي ګلان

عظیمي وایی زه بی تل په خلاف غږ کومه
ته یی قاتل ته یی رهزن تا مې ورک کړي ګلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

ته چی په خیال د امیدو وې زمونږ
ته چی روزنکی د دی شپو یې زمونږ

ته مو ا تل ته قهرمان یې پلاره
ته خو ارمان ته خو ارزو یې زمونږ

رب دې زمونږ له سره مه کموه
ته خو زمری د سنګرو یې زمونږ

زما ا تله قهرمانه پلاره
زما د خوږ زړګی درمانه پلاره

رب دی دوښمن در ته سر ټیټی لره
زما مخلصه قدردانه پلاره

عظیمي وای رب د خوښ لره تل
ته خوږ شاعر او قدر دان یې پلاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

خدایه نشته ده دیدار د چا د سترګو
زړه مې ډیر دی ناقرار د چا د سترګو

په لیدلو باندی زه نشه نشه شم
بې لیدلو یم خمار د چا د سترګو

ټول ژوندون مې په ارمان ارمان کی تیر کړه
دا وهلی یم ازار د چا د سترکو

د جهان په طبیبانو نه روغیږم
زه اکبر یمه بیمار د چا د سترګو

شعر

نه مې پاریس نه جرمني نه انګلستان خوښیږي
په تا مین یمه ستا د لپاره مي لغمان خوښیږي
سترګی د مه اړوه زما سترګو ته ډیر وګوره
دا ستا د سترګو جنګ مې ډیر ډیر په ایمان خوښیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلفي د مه کمسی، کوه درسره خوند نه کوي
ستا په اوربو مې ستا خواره واره زلفان خوښیږي

ما امتحان که سر او مال قربانومه له تا
دا ستا په مینه کی می هر رنګه تاوان خوښیږي

اکبر وايی ستا دیدن زه داسی لیواله یمه
لکه د للمې د ګلونو چی باران خوښیږي
شعر
خاونده خلاص کړی افغانان له غمه
داوران ویجاړ افغانستان له غمه

یاالله ته مو په حال رحم وکړي
ژاړي موکونډي یتیمان له غمه

دغه خزان به وی ترکومه پوري
ربه فریاد کړی بلبلان له غمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاچي په دي ګلشن کی اوربل کړي
ربه کورونه يی کړې وران له غمه

اکبر يی دی دازادی په ارمان
کله ازاد به شي جانان له غمه

شغر

په ماباندې مين چی وې اضهاردي ولې نه کو
په ژبه خوګونګ نه وی نو اقرار دي ولی نه کو

چي ته زما ديدن ته زمونږ کور ته وي راغلی
ماما کره ميلمه وم انتظاردې ولې نه کو

اوس څه وکم چی بل ځاي کی کوزده يی در ته وکړه
داستاخوښه چي نه وی نوانکار دې ولي نه کو

بياهم در ته په تمه وم چی ماپسي به راشي
چی بل ته يي ودولم نو تلوار دی ولي نه کو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار اومازيګربه مې ليدلی اکبرخانه
وظيفه دی څه کوله بل روزګار دی ولی نه کو
شعر
يوورځ به اخلم انتقام له دوښمن
دوران ويجاړافغانستان له دوښمن

دغه بيرغ به موا تک کی رپيي
خپل به ګړوخپل پښتونستان له دوښمن

غليم به وايي چي مې دوست ګڼي ده
اوس باخبردي هرافغان له دوښمن

زمونږ هرښارکی ځان وژني کوي
تربيه شوي ظالمان ددوښمن

اکبر وی هلته به خوشحاله شمه
چی مې ازاده شي جانان له دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

ربه ځای په ځای مرګونه دي نوربس دي
دلته کورپه کورویرونه دي نوربس دي
ټول جهان کی نعمتونه اوخوشحالی دي
په افغان وطن غمونه دي نوربس دي
اخیرمونږ دیم بنده ګان یولویه خدایه
دادی کوم امتحانونه دي نوربس دي
الاهی دا ګستاخي مې را ته معاف کړې
ډک دصبرمی جامونه دي نور بس دی
هري خواظلمونه ويني پري دردېږي
دا کبر دافریادونه دي نور بس دی

شعر

زه که له مرګه ویریدلي نوافغان به نه وم
که له میدانه تښتیدلی نوافغان به نه وم
داچې په سروونو کی لت پت یمه په پتکی پروت یم
که ناست په تخت باندي بی پته وې افغان به نه وم
ماپه تالنګ تړلي تانه مې خام تار تاوکړي
که زور می نه وی دربنو دلی نو افغان به نه وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ اسلامي قانون کلتور د پښتو هم لرو
که لاږ میکالی مې منلي نوافغان به نه وم

ددنیا هر سوپر طاقت مودلته ونړوه
که په اسانه ما تیدلي نوافغان به نه وم

دوخت نمرو ته زه اکبریم ابراهیم وا تا ته
که ستا داوره په شا تللي نوافغان به نه وم

شعر

ته شوی روان له دغه کلینه ښکولادی یوړه
ته وی زړګی دهریوځوان جانانه
ستادغرور کیسه دي ټول کلي ته پا تي شوله
ته وی زمری ته وي اتل ته قهرمان جانانه
دمور زړګی وی د ورور ځان جانانه
چي شول میلمه دې دمکان جانانه
څوک چي دخدای درحمه وغور ځیږی
بیاوژنی تاغوندی انسان جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظالم دی هم له ځانه مخکی کړلو
ته هم شهید شوی په ایمان جانانه
د پلار دامر اطاعت دي وکه
تا په ځای کړی دهغه امر اوفرمان جانانه
عظیمي وایې رب ورکړی جنتونه ورته
ته وي ساتونکي دخپل دراودایمان جانانه
شعر
دومره ناترخه وې ظالمه تاګلان ووژل
یودي اکرام بل دي جانان ووژل

دمور په ژوندي پري قیامت راوسته
چي ښنګ په ښنګ دي دوه ځوانان ووژل

داظلم هم ځانته سرحدلري یی
چي تا د یوکورني دریواړه خانان ووژل

مونږ دي دغم په تغر کینولوای ظالمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يودي مور کې دوه دي خواږه ځوانان ووژل
عظيمي سوال در ته کوي خالقه
ته يې تبا کړي چاچې دغه شازلميان ووژل
شعر
ته يي دوښمن ددغې خاورې په ايمان يې وايم
ته يې قاتل ته يې رهزن اي په ايمان يي وايم

چې دملت په وينو سره لاسونه تا نيولي
دورور قاتل يي اي ظالمه په ايمان يي وايم

چې درهبر اودعسکر په خلاف ته جنګيږې
د دين اسلام يي پوخ دوښمنه اي په ايمان يي وايم

د اد تکبير ناره مونږ هم وايواوفخر پري کړو
ته يي خلاف يې سراسره په ايمان يي وايم

ته دپنجاب دغلامي نه بس نور ځان اوباسه
نه پريږدومونږ در ته سنګر اى په ايمان يي وايم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دا کوشش کړي چې رهبرمو په ګولي وولي
مونږ دا ناره د الله اکبر کړو په ایمان یې وایم

زه عظیمي در ته داوایم افغان مه ژړوه
سر ته به ناسته دي مورکي وي په ایمان یې وایم

شعر

بیوسي دچا نصیب مه کړی ای خدایه
زه بیوسه شوم په دارشومه ملګرو

اي خالقه ته مې مل شي چې تنهایم
عظیمي یې ننن ازار کړلو ملګرو

شعر

زه به روان شم ستا له کلی نه ملنګه یاره
ته مې د تورو سترګو تور یی غنم رنګه یاره
د کلي منځ کې به دې وکړمه پوښتنه ګله
زما نیازبین لاچې لونګه یاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ادا ګانو کیسې ستا د هیرولو نه دي
زما پښتون زما نیازبینه کلیواله یاره

زه عظیمي به دی له ربه غواړم
زما زړګی یی زماځان یي کلیواله یاره
شعر
ستا دیوه نظر لیدو په سې مې ډیروژړل
ستا دوعاګانو ته محتاج وم موري
چې زه له دغه ښاره لري لاړم
ستا تصویرو په سي مې ډیر وژړل

ای له دي وخته زه ګیله لرمه
ستا اللو په سي مې ډیر وژړل
دوخت حالاتو راګیر کړي ومه
ستا د ژوندون دي ارمانو په سي مې ډیر وژړل
دزړګي حال مې چا ته نشوویلي
بلا خبري مې په زړه کي پاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه عظیمي له ژونده ستړي یمه
ستا د نه شتون په دي هرڅه پسي مي ډیر وژړل
شعر

ته خوګونږي نه يې باچا ولي خبري نه کړی
دکار سړي نه يي باچا ولي خبري نه کړي

دملت واړه ارمانونه دي ترخپولاندي کړل
که ته غدارنه یی باچا ولي خبري نه کړي

چي په دستوردپاکستان مو ته ملت زوروي
که ته ددوي نه یی بچي ولي خبري نه کړي

چي په تعلیم او په بیرغ مو بندیز تاولږو
که پنجاپي نه يي باچا ولي خبري نه کړي

عظیمي وايي ستا له هر څه نه مې زړه تورشوي
د سر سړي نه يي باچاولي خبري نه کړي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library